

Cena Prix 15 fr.
REDAKCJA I ADMINISTRACJA
65 r. du Faubourg Montmartre
PARIS (9).
Telefon: LAMartine 88-18
(lignes groupées)
Konto pocztowe
EDITIONS POLONAISES
PARIS C. 87 39 19

Słowo Polskie

DZIENNIK WOLNYCH POLAKÓW

LA PAROLE POLONAISE Quotidien des Polonais Libres.

P o m o w i e
w Caen

Ostatnia mowa prem. Pinay wygłoszona w czasie wizyty w Caen nie przestaje zajmować uwagi francuskich sfer politycznych. Ze względu na wagę poruszonych problemów uważa się ją za początek wielkiego sezonu politycznego w Paryżu i za kontrofensywę premiera przeciw wszystkim tym, którzy przypowiadają mu rychłe obalenie przez parlament.

Pinay stanowczo stwierdził, że rząd odrzuca od pół roku i będzie nadal odrzucał wszelkie rozwiązania problemów gospodarczych po linii najmniejszego oporu; rząd nie zamierza nakładać nowych podatków, nie dopuści do inflacji, jakkolwiek mnożono spekulantów gospodarczych i politycznych marzy tylko o tej chwili, aby znów „piekielny wyścig cen i plac” dał im możliwość ogromnych zarobków na nędzy i nieszczęściu ludzkim. Premier stawia sobie za zadanie obronić walutę bez inflacji, bez dewaluacji, z rozwinięciem jeszcze szerszym produkcji narodowej.

Ale głównym jego celem jest obrona spóżywców przed spekulantami, złamanie tajnych umów handlowych zawieranych na niekorzyść konsumenta i przywrócenie zdrowej konkurencji w handlu. Nowy liberalizm, którego premier jest zwolennikiem, ma polegać na tym, aby w atmosferze wolności gospodarczej podnosić ciagle poziom życia mas ludzkich, zapewnić wszystkim pracę i dach nad głową bez zabierania całej gospodarki w niewolę przez państwo. Tego rodzaju liberalizm wyklucza możliwość nadmiernych zysków dla jednych, a trwałe pozostawianie w biedzie — dla drugich. Dla wyrównania niesprawiedliwości społecznych rząd zamierza przeprowadzić reformę podatkową, reformę administracji i na szeroką skalę popierać budownictwo mieszkaniowe. Droga to jest trudna, ale rząd z niej nie zejdzie.

Mówę Pinaya ocenia się w kołach politycznych jako zapowiedź energicznej akcji rządowej przeciw wszelkiej spekulacji monetarnej oraz prowadzenie nadal polityki opartej na obniżce cen.

Premier usiłuje przeprowadzić obniżki cen wyborów przemysłowych potrzebnych rolnikom utrzymać dla siebie poparcie całej warstwy chłopskiej i wpływowym zawsze jej przedstawicielom w Zgromadzeniu Narodowym. Marząc przeciw sobie skrajną prawicę, wielki kapitał i sfery kupieckie, a do tego jeszcze komunistów i socjalistów — Pinay musi wykazać znaczną zręczność taktyczną i wytrwałość w przeprowadzaniu swego programu. Obie te zalety do tej pory w polityce premiera były bardzo wyraźne. Wielu dobrzych Francuzów życzy sobie, aby go te zalety nie opuściły.

W. N.

ROK I.

PARYŻ, WTOREK, 2 WRZEŚNIA 1952

Nr 103

MOSKWA CIĄGNIĘ ZA SZNURKI

PAKT WOJSKOWY POLSKO-CZESKO-NIEMIECKI

Berlin (A.F.P.). Wydawany za licencją brytyjską berliński dziennik «Telegraf» donosi, powołując się na miarodajne źródło, że rokowania o pakt wojskowy między Polską, Czechosłowacją i Wsch. Niemcami dobiegają końca.

Dziennik stwierdza, że rozmowy te odbywają się pod naciskiem Sowietów i że w przyszłości pakt zostanie państwami satelickimi, w wzór Moskwy paktu wzajemnej pomocy

«Telegraf» donosi również o wznowieniu rokowań między Polską, Czechosłowacją i Wsch. Niemcami w sprawie utworzenia wspólnego kombinatu przemysłu wojennego. Sowiety dostarczyłyby temu kombinatowi surowców.

dokumenty te zawierają spis niemieckich budynków i instytucji w Polsce, na które miano wykonać zamachy i następnie przerzucić odpowiedzialność na Polaków.

KNAPP PRZECIW REWOLWOM ZA ŻELAZNĄ KURTYNĄ

Buffalo (A.F.P.). Komitet Narodowy Amerykanów Polskiego pochodzenia ogłosił w związku z sugestiami Foster Dullesa oświadczenie przeciw zachęcaniu ludności za żelazną kurtyną do podejmowania akcji rewolucyjnej.

ROZMOWY Z PERSJĄ na martwym punkcie

MOSSADEK ODRZUCIŁ PROPOZYCJĘ CHURCHILLA I TRUMANA

Teheran (A.F.P.). — Dr Mossadek odrzucił proponowane przez Churchilla i Trumana zatwierdzenie zatargu naftowego z tym, że szczegółowe odpowiedzi udzielił po uzyskaniu aprobaty parlamentu. Parlament został zwotany na 10. września, a Senat na 13. września.

CO ZAWIERAŁY PROPOZYCJE ?

London (A. F. P.). — Wspólna nota brytyjsko-amerykańska, podpisana przez Churchilla i Trumana zawierała następujące propozycje :

1. Międzynarodowy Trybunał w Hadze określi wysokość odszkodowania dla bryt. towarzystwa naftowego ;

2. rząd perski wspólnie z Anglo-Iranian Oil Company opracuje metody uruchomienia przemysłu naftowego

go w Persji i zasady sprzedaży ropy na rynkach światowych ;

3. w razie zgody rządu perskiego na te dwa punkty, Stany Zjednoczone udzieli 10 milionów dolarów na perskie potrzeby budżetowe przed upływem dochodów z nafty, a W. Brytania znieśnie embargo na naftę perską.

ANGIELSKIE KOMENTARZE

London (A. F. P.). — Pewne zdziwienie wywołał w Londynie fakt, że pomoc pieniężną oferują Persji Stany Zjednoczone bez udziału W. Brytanii. Przypomina się jednak, że pomoc brytyjska została już raz odrzucona, jakkolwiek była znacznie wyższa (W maju 1951 bryt. towarzystwo naftowe gotowe było oddać do dyspozycji rządu perskiego 10 milionów funtów).

MOSSADEK WYJAŚNIA...

Teheran (A. F. P.). — W przemówieniu radiowym oświadczył Mossadek, że propozycje anglo-amerykańskie odrzucił, ponieważ przy jego wywołaniu „złe wrażenie” u ludności perskiej. Mossadek podkreślił, że już w czasie rozmowy z obu dyplomatami zachodnimi wyraził ten pogląd, że wówczas zapewniono go, iż tekst propozycji jeszcze nie jest ostateczny, nie mniej jednak nota anglo-amerykańska powtarza te propozycje bez żadnych zmian.

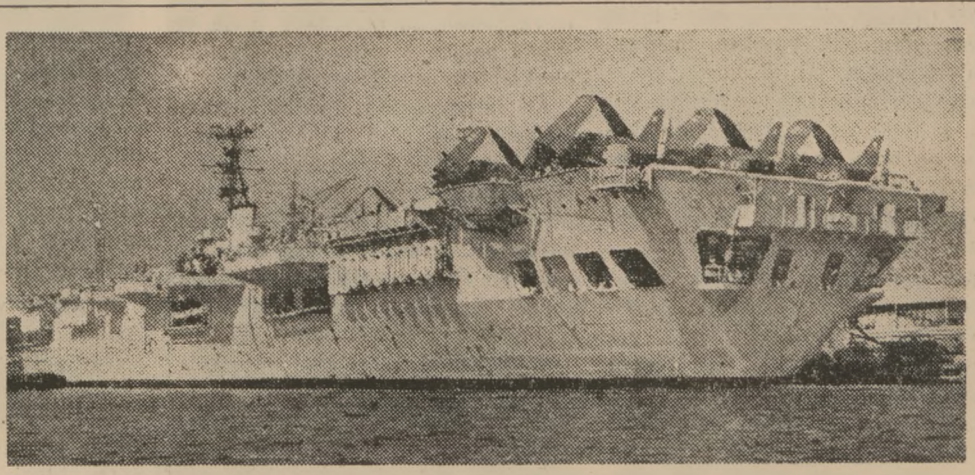
...I MOWI PRAWDE

Waszyngton (A. F. P.). — Dyplomatyczne kola amerykańskie stwierdzają, że odrzucenie przez Mossadeka propozycji anglo-amerykańskiej nie jest niespodzianką, ponieważ pokrywa się ze stanowiskiem, jakie zajął Mossadek już w czasie rozmów dyplomatycznych.

Z NIEMIECKIEJ FABRYKI INCYDENTÓW

Berlin (A.F.P.). Wydawany za licencją sowiecką dziennik «Berliner Zeitung» omawia w związku z 13-tą rocznicą napadów hitlerowskich na Polskę znaleziony przez pewnego adwokata w wschodnim Berlinie, a opracowany przez pol.

Ministrowie Pieven i Gavini zeznali lotnikom francuskim „Arromanches”, odpływającym do Indochin z Tulonu.



CYRANKIEWICZ USTĄPI?

Według informacji radia Belgrad, prawdopodobnie po wyborach 26 października nastąpią w Polsce zmiany na stanowiskach premiera i wicepremiera. Cyrankiewicz ustąpi przypuszczalnie miejsca Zawadzkiemu.

WŁADZE NIEMIECKIE PRZEJĘŁY KONTROLĘ RUCHU GRANICZNEGO

Bonn (A.F.P.) Z dniem 1 września władza zachodnio-niemieckie przejęła kontrolę ruchu między Niemcami a zagranicą z wyjątkiem pasażerów podróżujących do Wsch. Niemiec i krajów bloku sowieckiego. W związku z tym zlikwidowało swe agendy biuro paszportowe przy Wysokiej Komisji w Bad Salzuffen.

INCYDENT O WANNE

Berlin (A.F.P.) Na granicy stref sowieckiej i francuskiej w Berlinie policjanci ludowi aresztowali młodego Niemca, transportującego wanne do swego mieszkania w strefie sowieckiej. Gdy Niemiec stawiał opór, nałożono mu kajdanki. Wówczas kilkudziesięciu przechodniów otoczyło policjantów, z czego skorzystał Niemiec, by uciec z żoną i wanną z powrotem do strefy francuskiej.

MUZYKALNA ASPIRYNA

Bonn (A.F.P.) W chwili, gdy przed gmachem parlamentu w Bonn przepływał Renem parowiec, z pokładu rozległa się grana na trąbce i akordeonie melodia hymnu hitlerowskiego „Horst - Wessellied”. Pewna ilość pasażerów powitała bu dynek hitlerowskim ukłonem. Parowiec miał flagę fabryki chemicznej Bayera w Leverkusen.

Sowieckie bombowce

WYSTĄPIĄ LADA DZIEŃ NA KOREI

Tokio (A.F.P.). — Kompetentne kółka amerykańskie w Tokio podkreślają, że masowe naloty na Północną Koreę, przeprowadzane od jakiegoś czasu, mają następujące zadania :

1. — Uniemożliwić nieprzyjacielowi wykorzystanie rokowani rozejmowych do przygotowania nowofensywy ;
2. — Wpłynąć na przebieg chińsko-sowieckiej konferencji w Moskwie, wychodząc z założenia, że na komunistów działa tylko brutalna siła ;
3. — Przekonać północnych Koreańczyków, że w ich interesie nie leży kontynuowanie walki przy boku komunistów chińskich.

Trudno ocenić, czy naloty wpływają na oziębienie stosunków chińsko-koreańskich, nacisk jednak, z jakim Pekin powtarza, że nie wpływa, świadczy, że coś jest na rzeczy.

Może być gorąco
Detroit (A.F.P.) Przemawiając w Detroit, oświadczył sekretarz lotnictwa Finletter, że komunistki przygotowują się do atakowania frontu i zaopatrzenia wojsk sojuszniczych

Chińskie cyfry i wyznania

Tokio (A.F.P.) Pekńska agencja komunistyczna powiada, że naloty amerykańskie na spokojną ludność Północnej Korei nie są interesem, który się opłaca. Straty w lotnictwie amerykańskim od początku wojny wynoszą bowiem 6.580 (1) samolotów zniszczonych i uszkodzonych.

Najgorzej się ci, którzy między sobą gadeją po kłęczku. Takie nieuczucie, że nawet odczuwał się do siebie nie pozostawia. Ale niech się pan niczego nie boi. Ja wiem kiedy trza iść, dam panu znać i wtedy pan przejdzie.

Czesław skwitował obietnicę zyciowym utmieczeniem i po chwili znowu badał.

— Dużo jest w Cieszynie wojska sowieckiego? — Dawniej było więcej... Ostatnio, to tylko komenda sanitarna.

Ale u nich nic nie wiadomo. Jak zajdziemy, to może okazać się, że z powrotem jest to robactwo... — Powiedzieliśmy to szpilami na zegar.

Po chwili wyszli z domu i różnym krokiem szli altami utpionego miasteczka. W mgłę, tu i ówdzie mdłym światłem majaczyły latarnie.

Po drodze nie spotkali ani jednego przechodnia. Dopiero na placu, przed dworcem kolejowym, stali jacyś ludzie i podłogą rozmawiali ze sobą.

Gdy weszli do budynku, okazało się, że porządnie była przepełniona. Tłum pasażerów czekał na zapowiedziany pociąg.

— Niech pan da pierdzieć, to kupię bilet — odzwała się przyciszonym głosem towarzysza Czesława. — Mam tu znajomego w kasie a więc dostanę poza kolejką.

W kilka minut później, zaopatrzeni w bilety, wydostali się na peron.

— Dzień zapowiadał się ładny. Na wschodzie niebo wyraźnie pojaśniało, z mroku zaczęły wyłaniać się kształty budynków i drzew.

— Przyszliśmy za wcześnie — niezadowolonym tonem szepnęła kobiecina. — Jeszcze piętnaście minut do odejścia pociągu.

Czesław nie narzekał, oparł się o jakas poręcz i bezwiednie wpatrywał się w coraz wyraźniej rysujące się na horyzoncie kontury gór.

Odbiegł myślami daleko. — Rozpocynamy drugi etap mojej podróży — uswiadomił sobie. — Dotychczas wszystko wyglądało jak sielanka, ale co będzie dalej? Cieszyń? Przejście granicy? A potem Praga? Nagle przypomniał sobie, że w tej wędrowce ma mu towarzyszyć Kudlik. Już samo brzmienie tego nazwiska wywołało w nim jakąś nieokreśloną niechęć. — Co za pomysły ma czasem Molenda? — szepnął w duchu. — Antypatyczny towarzysz i jeszcze w dodatku nie zupełnie pewny... Kula u nogi! I nic więcej.

Gdzieś, jeszcze bardzo daleko stąd było charakterystyczny szum pociągu. Odbite echo od gór podwajało odgłosy.

— Dojeżdża do sąsiedniej stacji — informowała stojąca obok niego kobiecina. — Za pięć minut będziemy już siedeli... Czesław wyraźnie stracił humor. Teraz dopiero zrozumiał, jak bardzo nie lubi Kudlika. Żałował tylko, że w rozmowie z pułkowni-

Premier w walce z konstytucją

SĄD NAJWYŻSZY POŁUDNIOWEJ AFRYKI POTĘPIŁ POLITYKĘ MALANA

W ubiegły piątek sąd najwyższy Unii Południowo - Afrykańskiej wydał orzeczenie stwierdzające, że sąd parlamentarny jest niekonstytucyjny, a wszystkie decyzje tego sądu nie mają mocy prawnej. W imię ubiegłego roku parlament południowo - afrykański na wniosek premiera Malana uchwalił prawo odbiierające możliwość głosowania 50 tysiącom kolorowych obywateli. W marcu ubiegłego roku Sąd Apelacyjny prawo to uznał za nieważne, jako niezgodne z konstytucją. Wówczas to premier powołał sąd parlamentarny polecając mu powtórne rozpatrzenie sprawy. Opozycja udzieliła w sądzie tym odmówiła. Zasiadali w nim tylko zwolennicy Malana, ci sami zresztą, którzy w zimowej dekadzie wniosek Malana gwałtownie popierali. W dodatku sąd ten obrado-

wał tajnie, co również nie jest zgodne z konstytucją Unii. Obiektywni obywateli tak jak i obserwatorzy za granicą potraktowali całą procedurę jako farsę, a decyzja tego sądu, przyznająca bezwzględnie siusność premierowi, była uważana za wysocenie niepoważną.

Po wyroku sądu najwyższego oczekuje się, że spór polityczny w Unii Południowo - Afrykańskiej przybierze znacznie większe rozmiary. Przeciwno postępowaniu premiera Malana, oprócz jego wroga numer jeden — kolorowych obywateli, wystąpiły obecnie: prowincja Natal zamieszkała głównie przez Anglosasów oraz przybyłe hinduscy i chińscy, którzy — chociaż bezpośrednio zarządzania mi premiera nie dotknęli — obawiają się, że i ich może spotkać ten sam los.

Japonię pokonały Sowiety

TWIERDZI MOSKWA

Moskwa (A. F. P.). — W 7-ą rocznicę kapitulacji Japonii pisze organ Kominformu, że sprawcą klęski była bohaterka armia sowiecka. To zwycięstwo ZSSR zmieniło całkowicie sytuację na Dalekim Wschodzie, przynosząc wolność narodom, ciemiężonym przez japoński

imperializm. Jedynie sama Japonia pozostała w jarzmie amerykańskim, ale jej lud mimo terroru okupantów i zniechęconego rządu Yosydy łączy się w szeregach frontu demokratycznego, by w sojuszu robotniczo-chłopskim zdobyć również wolność.

ZACZADZONY PRZEZ PROPAGANDĘ

Paryż (A. F. P.). — Według doniesień radia Bukareszt w pierwszym dniu procesu przeciw inżynierom, budującym kanał Dunaj — Morze Czarne, główny oskarżony inż. Ciurapiu przyznał się do licznych

sabotaży, mających na celu opóźnienie budowy kanału, celem podkopania w ten sposób gospodarki narodowej i rządu ludowego. Oskarżony stwierdził, że uległ on zaczadzeniu przez „propagandę imperialistów”.

ZA SŁUCHANIE RADIA 19 LAT

Berlin (A.F.P.) Trybunał w Budziszynie skazał robotnika Paula Milkela na 10 lat więzienia za słuchanie amerykańskiego radia RIAS i rozpowszechnianie uzyskanych tą drogą wiadomości.

Premier Pinay powiedział w Caen:

1. Rząd nie dopuści do inflacji ani dewaluacji franka.

2. Wynik pożyczki jest zadawalający. Po raz pierwszy czwórek procentowy spadł na poziom 4,50.

3. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

4. Obrona interesu spóżywców wymaga przywrócenia wolnej konkurencji w handlu; ceny francuskie są zbyt wysokie w stosunku do cen zagranicznych i muszą być dostosowane.

5. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

6. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

7. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

8. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

9. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

10. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

11. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

12. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

13. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

14. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

15. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

16. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

17. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

18. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

19. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

20. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

21. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

22. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

23. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

24. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

25. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

26. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

27. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

28. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

29. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

30. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

31. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

32. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

33. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

34. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

35. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

36. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

37. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

38. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

39. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

40. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

41. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

42. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

43. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

44. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

45. Wzrost cen żywności i materiałów budowlanych jest niepokojący.

Francji nie grozi wyludnienie

IMPONUJĄCY PRZYRÓST NATURALNY PO WOJNIE

Od roku 1870 datuje się stabilizacja w ludności Francji. Mały przyrost występował niekiedy na skutek imigracji i nie mógł skompensować niedoboru. Sytuacja zmieniła się dopiero po roku 1945, odkąd datuje się przyrost 2 milionów mieszkańców. Z tego zaledwie 500.000 przypada na imigrantów, podczas gdy półtora miliona na przyrost naturalny.

Spowodowany on został zarówno zwiększeniem liczby urodzin, jak spadkiem śmiertelności. Spadała szkieletowa śmiertelność wśród niemowląt. W pierwszym kwartale 1952 przyrost na świat 192 żywych niemowląt na 10.000 mieszkańców wobec 154 przed wojną, a ilość wypadków

śmiertelnych obniżyła się z 156 na 10.000 mieszkańców na 124.

Przyrost urodzin wystąpił zarówno po wsiach, jak w miastach — mimo braku mieszkań. Niedawna ankieta wykazała, że n.p. w Paryżu 40 proc. nowożeńców musi mieszkać przy rodzicach lub w hotelu. Na przrost składają się przyczyny socjologiczne i moralne, ale zdaniem specjalistów — przede wszystkim gospodarcze. Korzyści, przyniesione we Francji dziełnym rodzicom, są większe, niż w którymkolwiek innym kraju, a choć ustawa, przynajmniej do 1959, dopiera w r. 1946, przywileje te rozbudowano do imponujących rozmiarów.

Według tej ustawy każdy pracodawca musi składać 16 proc. ogółu płac na rzecz dodatków rodzinnym, wypłacanych następnie w zależności od ilości dzieci. Wynik jest taki, że o ile robotnicy nieznaczą zarabiają dziś mniej, niż przed wojną, robotnicy z większą rodziną zarabiają znacznie więcej. Robotnik bez kwalifikacji, ale z czwórną rodziną, zarabia więcej niż robotnik z kwalifikacjami, ale z dwórną rodziną, co robotnik tej samej kategorii bez rodziny.

Zasadę tę stosuje się również w rolnictwie i w wolnych zawodach.

W tej chwili Francja ze swym przyrostem 19,5 znajduje się przed Niemcami, Belgią, państwami skandynawskimi i nawet Włochami. Górze jest ze śmiertelnością, choć i tu osiągnięto poprawę o 1/3 w śmiertelności dzieci do 1 roku.

Przyrost jest powodem, że we Francji spadło zainteresowanie dla imigracji. Wynosiła ona w ubiegłych 7 latach zaledwie pół miliona, z czego przypadła 330.000 na robotników z krajów europejskich i ich rodziny, 40.000 na byłych jeńców niemieckich, którzy pozostali we Francji, i 100.000 na przybyszów z francuskich ziem zamorskich, głównie z Algieru.

Zmianie ulega skład ludności. Obecnie jest więcej dzieci i ludzi starszych; ci ostatni absorbują ponad 10 proc. dochodu narodowego. Jeśli jednak przyrost utrzyma się, demograficzna struktura Francji ulegnie wyrównaniu i nieproduktywna część ludności spadnie do odstęku, istniejącego w innych krajach Zachodniej Europy.

URAN i LATAJĄCE SPODKI

(KORRESPONDENCJA Z KANADY)

Na początku sierpnia prawie całym Montrealem wstrząsnął tajemniczy wybuch. Jedni sądzili, że to trzęsienie ziemi, inni — że wyleciał w powietrze wielki skład amunicji. Policja i straż ogniowa otrzymały tysiące niespokojnych zapytań, nie umiały jednak nic na razie wyjaśnić. Najlepsze jest to, że nic nie wyjaśniono do dziś. Wprost, jakby wybuch przyszedł z nieba. Poszukiwania na tej niebieskiej drodze — za wodą. W ogóle nikt nie wie, gdzie, ale wszyscy słyszeli i to dobrze, ludzie powybiegali nawet z przerażenia z domów. Więc co? Czynniki kompetentne milczą zadowolone swą ignorancją, ale ludzie gubią się w domysłach i skłonni są do najbardziej fantastycznych przypuszczeń. Nawet rozgrywki „base-ballu” zeszły na drugi plan.

Tym chwiejczy czyta się codziennie niemal wiadomości o tym, że gdzieś znowu na świecie widziano latające talerzyki. Kanadyjczyce nie wiedzieli, czy cieszyć się, czy martwić, że tajemnicze zjawiska do nich jeszcze nie zawitały. Co prawda była już sensacja. Z miasteczka Brockville, 200 kilometrów od Montreala, doszła elektryzująca wieść, że pewnego wieczoru pojawiła się na niebie ognista kula nie-kula, sunąca wahałowym ruchem. Wszystko co żyje podbiegało do okien lub wyszło na ulice, restauracje opustoszały, w kinach pozostał tylko zachociani. Talerzyk oddalał się majestatem.

tycznie, wreszcie znikł. Dopiero po paru tygodniach wyjaśniło się, że był to balon stratosferyczny, puszczony przez Instytut Fizyczny Uniwersytetu monrealskiego dla fotografowania promieni kosmicznych. Rozterkę powiększyło głośne oświadczenie teologów amerykańskich, że doktryna katolicka nie odrzuca możliwości istnienia istot rozumnych na innych planetach. Prasa brukowa robiła sensację z tej części oświadczenia, które mówi, że mogłyby to być istoty o cechach nadprzyrodzonych, dobrych albo złych. Ponieważ ta druga ewentualność jest dla niektórych zdegenerowanych pismaków o wiele smakowitsza, niż najpikniejsza seria wyrafinowanych mordów, przeto łączy się skąpliwie owa hipoteza demonów z latającymi spodkami. Być może, że dziekan teologii z Waszyngtonu, pisząc zbyt szczerze o teoretycznych możliwościach postąpił nieroztropnie jak czło-wiek, który rzuca perły naukowych hipotez przed wieprez sensacji. O-tóż ewentualne rozpoznawanie naszej ziemi przez ciekawskich z daleka bynajmniej nie musi świadczyć o ich nadprzyrodzonych właściwościach. Nawet skądinąd wcale nie tak inteligentne stworzenia boskie, jak ludzie, kombinują już rakiety czy inne pojazdy przestrzenne, kierowane i kontrolowane na odległość.

TLEN NA NEPTUNIE I URANIE.

Fizycy kanadyjscy, z G. Hersbergiem — szefem sekcji fizyki Kanadyjskiego Ośrodka Badań, przeprowadzi doświadczenie wskazujące na to, że w atmosferze planet Uran i Neptun znajduje się tlen, co dotychczas uchodziło za conajmniej niepewne. Uczeń wzięli stalowy cylinder, zamknięty z jednej strony, z drugiej zaś opatrzony dwoma okienkami z kwarcu. Cylinder napel-niono tlenem pod ciśnieniem 700 at-mosfer, następnie ochłodzono przez zanurzenie w płynnym powietrzu do temperatury minus 195 stopni Cel-sjusza. Teraz przez jedno z okienek puszczono śnieg światła z reflektora

samochemodowego. Światło, po odbiciu się w skomplikowanym systemie luster wewnątrz cylindra i po prze-byciu około 80 metrów, wracało przez drugie okienko, gdzie czekał na nie spektroskop. Otrzymane wid-mo odpowiadało dokładnie promie-niom, jakie spektroskopy astrono-mów odbierają z planet Neptun i Uran. A gdzie jest tlen, tam może istnieć życie.

...I URAN NA ZIEMI.

Na razie jednak metal uran, tak po-trzebny w produkcji bomb atomo-wych, sprawia niektórym szczęśliw-com wiele przyjemności. W kana-dyjskiej prowincji Alberta odkryto bogate złoża uranu, na północ od Saskatchewan. Rozpoczął się wy-sięcig na parcele, przy którym błędna rzekomo a raczej stygna wszystkie gorączki złota. Zawaladniecie ura-nodajnym skrawkiem ziemi czyni właściciela bogaczem o wiele pew-niej, niż nawet kontrabanda amery-kańskich papierosów. Wszystko, co żyje w okolicy, popędziło w bez-ludną dotąd puszcę nad jeziorem At-habaska. Najbliższe miasteczka, Goldfields i Uranium City (gdzie już poprzednio odkryto cenny me-tal), opustoszały w mgnieniu oka. Nawet gospodynie rzuciły fartuchy i chwytając łopate, czy pogrzebacze, pobiegły za swymi mężami. Nawet fryzjer miasteczka poklusał z brzy-twą w ręku, pozostawiając na foto-le do polowy ogolonego klienta.

KRAJ KONTRASTÓW.

Cywilizacja i natura żyją w Kana-dzie za pan brat, mocno ze sobą splecione i obdarzone bliskie. Montreal jest olbrzymim miastem, co można poznać choćby po istnie-niu paru dziesiątków organizacji pol-skich. Ale wystarczy odjechać od Montrealu o 50 km., by znaleźć się w autentycznej dziewiczej puszczy, pozabawionej wszelkich osiedli i linii komunikacyjnych, gdzie buszu-ją śmierdzące (skunksy), gdzie moż-na polować na jamy, niedźwiedzie o losie. Skunksów jest naprawdę wię-cej niż losi.

Ottawa, stolica Kanady, leży w bardziej cywilizowanej okolicy, ale ma też swoje radości. Minister skar-bi Abbott oświadczył właśnie, że za rok 1951 - 1952 dochody pań-stwa są o 248 milionów dolarów wyższe, niż wydatki. W Albercie, gdzie prócz uranu całą parcie eksploatacja fantastycznie obfitych złóż naftowych, mówi się o moż-liwości zniesienia wszelkich w ogó-le podatków.

Z Polaków nikt chyba jeszcze do-wielkiego bogactwa nie doszedł. Re-gulamy i ładny dochód ma jednak mistrz zapasów wolno-amerykań-skich, Władek Kowalski z Detroit, nazywany tutaj „polskim Goliatem”. Władek jest już urodzony w Ameryce, ale nie wstydzi się swe-go pochodzenia i ku chwale polskie-go imienia wymaluje skutecznie ręce, wykręca nogi i gruchocze że-ba swym biednym rywalom. Jaka szkoda, że dla uregulowania naszych nieporozumień z Rosją nie możemy postawić na ringu Władka ze Stalinem... SAN.

POLACY W ŚWIECIE

POLACY W WINNIPEGU

Według ostatniego spisu ludności kanadyjskie miasto Winnipeg liczy 235 tysięcy mieszkańców bez gmion podmiejskich. Na pierwszym miejscu (119 tysięcy) znajdują się miesz-kancy pochodzący z wysp brytyj-skich, drugie oraz trzecie zajmują U-kraincy (39 tysięcy) i Niemcy (17 tysięcy). Polska grupa etniczna wy-musza 14 tysięcy. Z kolei idą Żydzi, Włosi, Francuzi, Skandynawowie, Holendrzy i Rosjanie.

ROLICHI REKLAMA

Pittsburg pozostawiał Nowemu Jorkowi reklam świetlnych na Ti-mes Square podających olbrzymimi literami ostatnie wiadomości i sta-wia u siebie w śródmieściu dwie ta-kie reklamy. Budową zajmuje się Polak — Jerzy Roliczy z Nowego Jorku.

127 RAN

Marynarz Stanley Makowicz uległ wypadkowi samochodowemu w Pu-erto Rico. Ciężarówka, którą jechał uderzyła w drzewo. Siłą rozpędu zo-stał on wyrzucony przez przednią szybę i odłamki szkła tak mu pocię-ły twarz, że musiano zrywać rany w 127 miejscach. Dwóch innych ma-rynarzów zginęło na miejscu, rannych jest dziesięciu.

ZJAZD STOWARZYSZENIA WETERANÓW W NIEMCZACH

W Monachium odbył się zjazd Koła Stowarzyszenia Weteranów Pol-skich (nazwa SPK w amerykańskiej okupacji Niemiec). Prezesem nowego zarządu wybrano ponownie dr. T. Zgalńskiego. W zjeździe wzięli udział delegaci Kół Amberg, Augs-burg, Feldmoching, Gauting, Muen-chen i Oberpaffenhofen oraz delega-cji ośrodków Ingolstadt, Murnau

Polonia we Francji

Wiosna.
Święto Żołnierza i 20-lecie Koła Rez. i B. Wojsk. rozpoczęło pocho-dem pod przewodnictwem p. Wia-trowskiego, z udziałem 2 orkiestr: „Wesoły Tulacz” i „Echo” i pocztu z szalandarów. Mszę św. celebrował dr. Grzelczak, wygłaszając pod-mieście kazanie do kombatanów. Pod przewodnictwem ks. Rujj pięknie wy-konano śpiewy Koła KSMF z La Cla-rence. Po Mszy św. udano się w po-chodzie pod pomnik poległych, gdzie złożono wieńiec o barwach polskich.

Popołudniowa urzędowość otwo-rzył prezes p. Mróz, witając gości w gościach pp.: M. Bouchandon, mera Divion, Podvin — przedstawiciela ko-misarza, ks. Roja i W. Delmata, Szambelańczyka — prezesa Zjedno-żenia Katolickiego, Andrzejczaka — sekretarza Związku, prezesa Okr. 1-go Rez. i B. Wojsk. Kultoniaka, se-kretarza Okr. 1-go — Wacławskiego i przedstawiciela „Narodowca” oraz delegacji Kół Rez. i B. Wojsk. z Mar-telles-Mines, La Clarence, Calonne-Ricourt, Houdain, Bruay-en-Artois oraz miejscowe Towarzystwa: „O-bywateli Ojczyzny”, Sokola, Bractw Kurkowych, P.O.W.N. i Tow. Sw. Barbary. Potem nastąpiły przemó-wienia. Mer p. Bouchandon, szczerzy przyjaciel Polaków, w serdecznych słowach streszczył doniosłość uroczy-szczeń i wspominał o zasługach kom-batanów wobec Francji. P. Wacław-ski złożył życzenia Kółu Divion, wzy-wając do dalszej, wytrwałej pracy. Wreszcie pp. Szambelańczyk i Mróz w zastępstwie prezesa K.T.M., w go-rących słowach złożyli swe życzenia Kółu.

MIESIĄC INWALIDY

15. VIII. — 17. IX.
SPELNI SWOJ OBOWIĄZEK OBYWATELSKI:
1. Wpłać jednorazową wiarę na Pol-ski Związek Inwalidów Wojen-nych zwykłym mandatem albo na Konto pocztowe: Paris O/O 791393 (Union des Mutiles de Guerre Polonais en France, 32, rue Basfrol, Paris 11).
2. Zapisać się na członka wspierają-cego tego Związku (Składka mie-sięczna 100 fr., roczna 1.000 fr.).
3. Kup znaczek za 50 fr. w jednej z polskich, niepodległościowych or-ganizacji społecznych — na po-moc dla inwalidów wojennych polskich.

Przed sądem Czytelników

Ks. Kan. Paw. Kajka, Monachium.
Przyzna Pan, że z większą wiarą składać można życzenia pomysłno-ści dzieciu po jego szczęśliwym star-cie, niż przed jego zaszczepieniem. A „Słowo Polskie” zaakceptowało swój start do stu numerów, przeto przesy-lam swe najgorętsze: Szczęść Boże. Zawsze jednak był tyśnię większy od setki, a ja już tyśnię „Słowo Pol-skie” rozdałem najbliżej mijszym rodakom w Monachium. W ich i Pol-skiego Caritasu w Monachium imie-niu wyrażam p. Redaktorowi ser-deczne podziękowanie za ten piękny, zwłaszcza, że samorzutny dar.

Zycząc Polskiemu Słowu, by się roz-rastało przy Bożym błogosławieństwie i docierało pod wszystkie pol-skie tułacz strzechy.

J. Q. Lidingso, Szwecja. — W nr. 87 z 13. 8. 52, w dziale „O czym wie-dzieć nie zaszkodzi” zauważyłem no-

tańkę o odrzutowych pasażerskich. W związku z tą notatką muszę stwier-dzić, że samolot pasażerski Bristol „Britannia” jest samolotem o napę-dzie śmigłowym a nie odrzutowym, jak to Panowie podali. Z tą tylko różnicą, że zastosowano tutaj silniki turbinowe (kombinacja polegająca na połączeniu silnika odrzutowego z tur-biną gazową i wykorzystaniu w ten sposób całej sily silnika do napędu śmigła — z braku miejsca nie mogę się wdawać w dokładniejsze wywo-dy). B. O. A. C. posiada już na swych liniach lotniczych samolot po-dobnego typu, a mianowicie Vickers „Viscount”. Poza tym nie „British Overseas Corporation”, a „British Overseas Airlines Corp.” — B. O. A. C. Tyle o „odrzutowcach”.

W innym znów numerze, w tym samym dziale była zamieszczona no-tatka o zużyciu paliwa przez no-woczesne samoloty wielosilnikowe. Zostało wymienionych kilka typów sa-molotów, między innymi Douglas DC-3 „Skymaster” (?!). Spieszę więc wyjaśnić, że Douglas DC-3 jest samo-lotem 2-silnikowym, popularnie zwa-ny „Dakota”, a natomiast 4-silniko-woy „Skymaster” musi oznaczenie fabryczne Douglas DC-4.

Pomijając powyższe błędy pragnę stwierdzić, że dział „O czym wie-dzieć nie zaszkodzi” jest dobrze re-dagowany, zalecałbym jednak więk-szą ostrożność w zamieszczaniu da-nych z dziedzin techniki itp.

Informacje te były ważne.

NOTATKI LONDYŃSKIE

PIELGRZYMKA DO GARFIN I DO AYLESFORD

Polska Misja Katolicka w Szkocji przy czynnym współudziale Akcji Katolickiej i organizacji społecznych organizuje w niedzielę dnia 7. wrze-sznia doroczną wielką pielgrzymkę do Garfin. W licznych skupiskach polskich w Szkocji z Edynburgiem i Glasgowem na czele rozpoczęły się już prace przygotowawcze.

Zarząd Oddziału Akcji Katolickiej w Edynburgu wydał w związku z pielgrzymką odezwę, w której apeluje o masowy udział w tej podniosłej uroczystości na intencję powszech-nego pokoju opartego o zasady nauki Chrystusa. Odezwę przypomina, że rok 1952 jest rokiem Kongresu Eucharystycznego i że głównym has-lem kongresu w Barcelonie była modłtwa o pokój chrześcijański. Nie mogą zatem naszych modłów do Panienki w Częstochowie i do tej „co w Ostrej świąteli Bramie” powin-nymi wszyscy podążyć z pielgrzym-ką do Garfin na jakby nasz polski Kongres Eucharystyczny.

W wigilię Narodzenia Najświętszej Marii Panny, w dniu 7 września Centrala Sodalności Mariańskich w Londynie urządza pielgrzymkę do Sanktuarium Matki Boskiej Szkap-lerznej w Aylesford, Kent. Zgłosze-nia na pielgrzymkę należy kierować do sekretariatu P. S. M. — 39, rue Fitzjohn's Ave, London, N. W. 3.

DZIESIĘCIOLECIE 4-go POLSKIEGO SZPITALA

Czwarty Polski Szpital w Iscoyld Park obchodził w tych dniach dziesię-tą rocznicę rozbicia. Założony został on w 1942 roku w Teheranie jako szpital PKG dla ludności cywil-nej uratowanej z Sowiecieu. Prez-kształcony następnie na 4 Polski Szpital Wojenny towarzyszył żołnie-rzom 2 Korpusu, a wreszcie zawę-drował do Anglii. Po demobilizacji szpital przejął Ministry of Pensions. Przechyła w nim obecnie kilkuset chorych na płuca, w tym wielu inwa-lidów. Szpital jest bardzo dobrze wy-posażony, kierownictwo dba również szczególnie o życie kulturalne pac-jentów, chcąc im w miarę możliwości stworzyć warunki zbliżone do rodzin-nego domu.

W związku z 10-leciem administra-cja szpitala urządza festyn z udu-mnym bogatym programem. W festy-nie wzięło udział kilkaset osób, mi-ędzy innymi przybyli wiceminister Ministry of Pensions R. H. Webb i ks. J. Petit biskup Wrexham.

NOTATKI LONDYŃSKIE

PIELGRZYMKA DO GARFIN I DO AYLESFORD

Polska Misja Katolicka w Szkocji przy czynnym współudziale Akcji Katolickiej i organizacji społecznych organizuje w niedzielę dnia 7. wrze-sznia doroczną wielką pielgrzymkę do Garfin. W licznych skupiskach polskich w Szkocji z Edynburgiem i Glasgowem na czele rozpoczęły się już prace przygotowawcze.

Zarząd Oddziału Akcji Katolickiej w Edynburgu wydał w związku z pielgrzymką odezwę, w której apeluje o masowy udział w tej podniosłej uroczystości na intencję powszech-nego pokoju opartego o zasady nauki Chrystusa. Odezwę przypomina, że rok 1952 jest rokiem Kongresu Eucharystycznego i że głównym has-lem kongresu w Barcelonie była modłtwa o pokój chrześcijański. Nie mogą zatem naszych modłów do Panienki w Częstochowie i do tej „co w Ostrej świąteli Bramie” powin-nymi wszyscy podążyć z pielgrzym-ką do Garfin na jakby nasz polski Kongres Eucharystyczny.

W wigilię Narodzenia Najświętszej Marii Panny, w dniu 7 września Centrala Sodalności Mariańskich w Londynie urządza pielgrzymkę do Sanktuarium Matki Boskiej Szkap-lerznej w Aylesford, Kent. Zgłosze-nia na pielgrzymkę należy kierować do sekretariatu P. S. M. — 39, rue Fitzjohn's Ave, London, N. W. 3.

DZIESIĘCIOLECIE 4-go POLSKIEGO SZPITALA

Czwarty Polski Szpital w Iscoyld Park obchodził w tych dniach dziesię-tą rocznicę rozbicia. Założony został on w 1942 roku w Teheranie jako szpital PKG dla ludności cywil-nej uratowanej z Sowiecieu. Prez-kształcony następnie na 4 Polski Szpital Wojenny towarzyszył żołnie-rzom 2 Korpusu, a wreszcie zawę-drował do Anglii. Po demobilizacji szpital przejął Ministry of Pensions. Przechyła w nim obecnie kilkuset chorych na płuca, w tym wielu inwa-lidów. Szpital jest bardzo dobrze wy-posażony, kierownictwo dba również szczególnie o życie kulturalne pac-jentów, chcąc im w miarę możliwości stworzyć warunki zbliżone do rodzin-nego domu.

W związku z 10-leciem administra-cja szpitala urządza festyn z udu-mnym bogatym programem. W festy-nie wzięło udział kilkaset osób, mi-ędzy innymi przybyli wiceminister Ministry of Pensions R. H. Webb i ks. J. Petit biskup Wrexham.

Listy do Redakcji

PODEJRZANE PRAKTYKI

W ostatnich czasach, gdy byłem w kilkunastu miejscowościach w Lancashire i w Yorkshire, rozma-wiając z przygodnie napotkanymi Polakami i poruszając tematy polityczne i społeczne, zdążyłem się zo-rientować, że wśród naszego wycho-dźstwa jakieś nieznanne czynniki robią planową robotę. Chodzi bowiem o stosunek do zagadnienia przyszłej Armii Polskiej, jak również do pro-jektów domniemanej „federacji euro-pejskiej”.

A oto kilka wypowiedzi, których wątek sięga napewno głębiej i dalej niż ich niby naiwność.

„W przyszłej wojnie w sprawach polskich decydować nie możemy

gdyż wszystko zależy będzie od Ameryki”

„Musimy dojść do porozumienia z Niemcami, gdyż mamy narazie wspólne wroga do zwalczania”.

„Narody przestały istnieć, granice etnograficzne i geograficzne sto-pniowo się zacierają”.

„Przyszłość nasza w oparciu o stany Europy na wzór U.S.”

W wielu wypadkach powoływano się na polskich federalistów. Było-by wskazywać, aby któryś z na-szych publicystów napisał dostępny, jeśli chodzi o treść, artykuł na la-mach „Słowa Polskiego”, porusza-jąc te tematy.

(Nazwisko i adres znane redakcji) W. Brytania

ROMAN ORWID-BULICZ

ŁĄCZNICZKA HANKA

POWIEŚĆ

15

Po wejściu wojsk sowieckich do Polski, Kpt. Czesław Porczyński, członek Armii Krajowej, musi opuścić Kraj. Na rozkaz płk. Molendy udaje się do Krakowa, aby stamtąd odbyć podróż do Pragi. Zatrzymuje się na noc w Wadowicach w mieszkaniu kolejarza, który ma mu ułatwić dojazd do Cieszyna.

Czesław zerwał się z łóżka, zapalił świecę i zaczął się szybko ubierać. W kilka minut później był już gotowy do drogi. Czuł się dziwnie rzecki i wypoczęty.

Gdy wszedł do kuchni, zastał tam syna gospodarza i jakąś star-szą kobietę, o zmęczonej twarzy i błyszczykach, zgorączkowanymi oczami. Przywitała go uśmiechem.

— Niech pan się napije gorącej herbaty, bo na dworze zimno. Mamy czas... Jak wjdziemy za dziesięć minut, to także zdążymy.

Kapitan przywitał się, usiadł przy stole i zabrał się do śniadania. Od czasu do czasu spoglądał na zegar, wiszący na ścianie.

— Czeszo pan! Jeździ do Cieszyna? — zwrócił się do swej to-warzyski podróżny.

— Czasem raz, czasem dwa razy w tygodniu. W domu człowiek nic nie wysiedzi. Trzeba z czegoś żyć — dodała w formie wyjaśnie-nia.

— Handluje pan?
— Kobięcina wruszyła lekko ramionami.
— Co to dzisiaj za handel?... Koszyczek jaj, parę metrów płó-tna...
— Na granicy ostra kontrola?
— Wszystko zależy od dnia. Czasem wystarczy byle jaki papie-rek i odrazu puszczają, czasem zaś, jak stoi na moście knieznajomy, to najlepsze przepuszczi nie pomogą. Trza iść do komendanta i tam się dopiero tłumaczyć.

— Zna pani osobiście strażników, którzy pilnują mostu?
— Dawniej znałam wszystkich, ale teraz ciągle ich zmieniają.

Najgorszą są ci, którzy między sobą gadają po kaczusku. Takie nieuży-tne, że nawet odezwać się do siebie nie pozwolą. Ale, niech się pan niczego nie boi. Ja wiem kiedy trza iść, dam panu znać i wtedy pan przejdzie.

Czesław skwitował obietnicę życzliwym uśmiechem i po chwili znowu badał.

— Dużo jest w Cieszynie wojska sowieckiego?
— Dawniej było więcej... Ostatnio, to tylko komenda została.

Ale u nich nic nie wiadomo. Jak zajdziemy, to może okazać się, że z powrotem jest to robactwo... — Powiedziawszy to spojrzła nie ze-gar.

Po chwili wyszli z domu i rażnym krokiem szli ulicami uśpionego miasteczka. W mgłę, tu i ówdzie mdłym światłem majaczyły latarnie.

Po drodze nie spotkali ani jednego przechodnia. Dopiero na placu, przed dworcem kolejowym, stali jacyś ludzie i półgłosem rozmawiali ze sobą.

Gdy weszli do budynku, okazało się, że poczekalnia była prze-pełniona. Tłum pasażerów czekał na zapowiadany pociąg.

— Niech pan da pieniądze, to kupię bilet — odezwała się przyciszonym głosem towarzysząca Czesławowi. — Mam tu znajomego w kasie a więc dostanę poza kolejką.

W kilka minut później, zaopatrzeni w bilety, wydostali się na per-on. — Dzień zapowiada się ładny. Na wschodzie niebo wyraźnie pojaśniło, z mroku zaczęły wylinać się kształty budynków i drzew.

— Przeszliśmy za wcześnie — niezadowolonym tonem zauważyła kobięcina. — Jeszcze piętnaście minut do odejścia pociągu.

Czesław nie narzekał, oparł się o jakąś poręcz i bezwiednie wpa-trzył się w coraz wyraźniej rysujące się na horyzoncie kontury gór.

Odbiegł myślami daleko. — Rozpocynam drugi etap mojej podróży — uświadomił sobie. — Dotychczas wszystko wygląda jak sielanka, ale co będzie dalej? Cieszyn? Przejście granicy? A potem Praga?

Nagle przypomniał sobie, że w tej wędrowce ma mu towarzyszyć Kudlik. Już samo brzmienie tego nazwiska wywołało w nim jakąś nie-określoną niechęć. — Co za pomysły ma czasem Molenda? — iry-tował się w duchu. — Antypatyczny towarzysz i jeszcze w dodatku nie zupełnie pewny... Kula u nogi i nic więcej.

Gdzieś, jeszcze bardzo daleko słychać było charakterystyczny szum pociągu. Odbite echo od gór podwajało odgłosy.

— Dojeżdża do sąsiedniej stacji — informowała stojąca obok niego kobięcina. — Za pięć minut będziemy już siadali...

Czesław wyraźnie stracił humor. Teraz dopiero zrozumiał, jak bardzo nie lubi Kudlika. Żałował tylko, że w rozmowie z pułkowni-

kiem nie postawił sprawy jasno. Mógł powiedzieć przecież, że nie chce jechać z tym człowiekiem, że nie czuje do niego sympatii i w związku z tym prosi o zmianę decyzji. Molenda na pewno by to zrozumiał...

Pasażerowie coraz tłumniej wychodzili na peron. Na błądo seledynowym niebie ani jednej chmurki.

W wąwozie, biegnącym wzdłuż gór, ukazały się kłęby białej pary, a następnie wydłuzły się w wijącą się wstęgę. Pociąg huczał coraz głośniej, zatoczył szeroki łuk, znowu skręcił i wreszcie wtoczył się na stację.

XIV.

Dojeżdżali do Bielska.

— Czy pan ma dobre papiery, czy takie, których lepiej nie pokazywać? — zapytała szeptem Czesławowi jego towarzysząca podróżny.

— Czy ja wiem... raczej dobre. A dlaczego pani o to pyta? — zaciekał się kapitan.

— Bo tu stacja niedobra... Musimy się przesiadać, a te gady czasem lubią podejść do człowieka.

Kobięcina przysunęła się jeszcze bliżej.

— Ja panu coś powiem — szepnęła. — Wsiądę pierwsza, zobacz jak jest, a pan dopiero za mną.

Czesław zaczął wruszać troskliwość tej kobiety.

— Niech się pani nie boi o mnie — uspakajał ją. — Już mnie kilkakrotnie legitymowano i jak dotąd nic mi się złego nie stało.

— Dziesięć razy się uda, a jedenasty raz człowiek popadnie — westchnęła, kiwając głową.

Kapitan otworzył okno i wyjrzał. Już z daleka czernił się na per-onie tłum czekających ludzi. Zauważył jeszcze, że wśród pasażerów rozsiane były liczne grupki sowieckich żołnierzy.



Bridżowa reforma ONZ

Nikomu, kto gra w bridża, nie jest obce nazwisko Ely Culbertsona, autora „systemu”, który rozszedł się po świecie w 3 milionach egzemplarzy i przyniósł znakomitemu teoretykowi i przyniósł obok popularności odpowiednią ilość dolarów.

Jest on synem Szkoła i Rosjanki Podcaś, gdy ojciec pracował w kawkaszkim zagłębiu naftowym, syn jako 16-letni gimnazjalista brał udział w rewolucji 1905 r. Był nawet w rosyjskim więzieniu, z którego z trudem wyciągnął go ojciec i wysłał do Ameryki, gdzie potoczyła się dalsza jego kariera.

Ala Culbertsonowi nie wystarczyła bridż. Pragnie on również uszczęśliwić świat innymi reformami i przybył specjalnie do Europy, aby głosić swój program. Przewiduje on zniesienie w ONZ prawa weta i wyposzczenie tej organizacji w potężną siłę policyjną — z Rosją sowiecką lub bez niej. Rosja jednak powinna się zgodzić, ponieważ równocześnie powołano rozbrojenie zagwarantuje bezpieczeństwo jej granic.

Wyda się wątpliwe, czy Ely Culbertson powiodłyby swój bridżowy sukces w dziedzinie wielkiej polityki.

Jak przekona O.N.Z., że można żyć bez sowieckiej... kontry?

Bo to, że Rosja powinna się też rozbroić — zapewne wyluczący Stalinowi osobliwie i tak skutecznie, że usłyszycie odeń utęsknione „Pas”.

POKWIK

W PUSZCZY KANADYJSKIEJ

Zycie w lesie obfituje czasem w kłopotliwe niespodzianki. Przekonał się o tym na własnej skórze pewien dentysta amerykański, bawiący na wakacjach w głębi puszczy quebeckiej w Kanadzie. Miejsce rybak został ciężko ranny w ramię strubą motorówki. Najbliższy lekarz był o setki kilometrów, a krew płynęła obficie z rany długości 20 cm. Dentysta okazał się, na szczęście, amatorem rybactwa. Z haczyka sprządził szybko igłę i zszedł zgrabnie ranę nylonową żyłką od swej wędkę. Jako środek znieczulający użył z powodzeniem whisky i proszków przeciw bólowi głowy. Należy przypuszczać, że nieszczęśliwy ranny otrzymał te lekarstwa do wewnątrz...

WALKA Z NATURĄ CZY PODDANIE SIĘ JEJ?

Lekarz kanadyjski Selye ze swą teorią o „chorobach przystosowania” nie jest odosobniony w swych poglądach. „Fazy alarmowe”, przez jakie przechodzi organizm w walce z chorobą — sprawiają, że być może będziemy raz podawali takie, innym zaś razem wręcz przeciwnie działające leki. Kto wie, czy klasyczna „similia similibus curantur”. (Leczymy lekiem, który wywołuje te same objawy co choroba) nie odpowiada temu stanowi organizmu, kiedy falista krzywa jego reakcji przechodzi przez punkt zerowy w środku między szczytami obu faz reakcji alarmowej.

Wzrastająca z dnia na dzień popularność teorii Selyego skłoniła nie jednego biologa lub lekarza do interesujących rozważań. Posłuchajmy wypowiedzi lekarza francuskiego Laborit. Jego zdaniem człowiek wyzwalając się z pod wpływu otoczenia zapłacił za swą wolność ograniczonymi możliwościami przystosowania. Ustawiczne wstrząsy i wahadłowy rytm obu faz alarmowych wprowadza taki zamęt do ludzkiego organizmu, iż z pewnością pogłębia ujemny wpływ czynników szkodliwych. Czy nie można, pyta autor, przez przytłumienie reakcji układu roślinnego zmniejszyć rozmiarów tych wahań i co za tym idzie zwiększyć możliwości przystosowania się człowieka do zmiennych warunków otoczenia? Francuski lekarz przytacza osiągnięcia, jakie w ostatnich miesiącach notuje francuska medycyna w dziedzinie oziębienia organizmu ludzkiego. Przez unieruchomienie układu roślinnego czyli wegetatywnego możemy obniżyć temperaturę człowieka poniżej normalnej. Stan ten bynajmniej organizmowi

nie szkodzi. Wręcz przeciwnie — sprowadza ustrój do stanu letargicznego, zmniejsza kilkakrotnie jego potrzeby kaloryczne, hamuje procesy spalania i umożliwia życie tkanek przy bardzo małej ilości tlenu w krwi. Jednym słowem organizm sprządzony jest do stanu snu zwierząt zimujących, owego „vita minima” o minimalnych potrzebach. W ten sposób przy całkowitym bezruchu serca można dokonać na tym organie trudnych i wcale długich operacji, gdyż zapasy tlenu w krwi zupełnie tkankom wystarczają i nie potrzeba uruchamiać systemu oddychania i krążenia. Ta blokada systemu roślinnego oszczędza siły organizmu. Jakże inaczej zachowuje się ustrój ludzki przy raptownym oziębieniu, jeżeli układ wegetatywny reaguje w swój normalny, burzliwy sposób. Odruchowe drgawki mięśniowe zwiększają procesy spalania, zmagają się wielokrotnie zapotrzebowanie kaloryczne — organizm się wyczerpuje i zużywa.

CZŁOWIEK WSCHODU PODDAŁ SIĘ NATURZE
„Człowiek zachodu postawił na walkę z naturą, a człowiek wschodu naturze się poddał. To zdanie francuskiego myśliciela tłumaczy lepiej niż cokolwiek różnicę między obu tak różnymi cywilizacjami i z nimi związane następstwa w zakresie nauki, sztuki, filozofii. Kto wie czy w opanowaniu układu roślinnego nie kryje się tajemnica sukcesów uzdrażaczy Dalekiego Wschodu. Pamiętajmy jednak o powieści, którą Tadeusz Zieliński kończy swą sławną książką pod tytułem „Świat Antyczny a My”. Dwa duchy, patronujący zachodowi Okcydencjusz i wschodowi Oriencjusz wyruszyli

różnymi drogami ku jednemu i temu samemu celowi. Pierwszy potykał się i walczył z przeciwnościami, szedł długą i ciernistą drogą i poprzez nadzieje i zawody zapewnił ludzkości postęp. Drugi, widząc przed sobą rozległą równinę usnął i dalej nie ruszył. Tak kończy swą przypowieść polski filolog.

Profesor Zieliński umarł w czasie wojny. Nie wiadomo czy dziś nie napisalby dalszego ciągu swej legendy.

Dr Zb. Laskowski.



Reims i Lille prowadzą

Druga niedziela rozgrywek o mistrzostwo pierwszej ligi przyniosła wspaniałe zwycięstwo drużyny Reims która pobila Le Havre 5-0 oraz potwierdziła dobrą formę Lille (wygrała nad Metz 3-0) i Marsylii (zwycięstwo nad Stade Francais 3-2). Z innych wyników pewną niespodzianką stanowiła klęska Bordeaux w meczu z Rennes (0-1) oraz dwie rozgrywki nierozstrzygnięte: Roubaix-Nancy, 2-2 i Sochaux-Racing, 3-3. Mistrz ubiegłego sezonu — Nicea — stosunkowo łatwo pobita Lens 3-1; Montpellier zwyciężyło nad St-Etienne, 2-0, a Nimes wygrało z Set 3-1.

W sensacyjnych zawodach Reims-Le Havre najlepszym graczem na boisku był rozgrywający ataku Reims — Głowacki, który grał po raz pierwszy w barwach Reims. Dzięki jego inicjatywie i śmiałym atakom, drużyna Reims atakowała prawie bez przerwy. Szczególnie czwarta bram-

ka dnia Lille zwyciężyła Szampani wygrała z kombinacją Głowacki-Kopaczewski i strzelona w 37-ej minucie, wzdusiła zachwyty publiczności. Bramki dla Reims strzelił: Penverne, Appel (dwie), Kopaczewski i Cicci. Dzięki zwycięstwu Reims wraz z Lille i Marsylią zajmują pierwsze miejsce w tabeli, mając najlepszy stosunek bramek, 11-2.

W Metz, w obecności 12 tysięcy widzów, na stadionie St-Symphorien, Lille potwierdziło swą doskonałą formę i udowodniło jeszcze raz, że stanowi w francuskiej piłce nożnej czynnik solidny i dynamiczny. Bramki dla Lille strzelił: Vincent i dwie Lefevre. W ekipie północnej wyróżnili się szczególnie: bramkarz Rumienki i napastnik Vincent, którego fenomenalny przebieg w 23-ej minucie, zakończony strzeloną bramką, stanowił najpiękniejszą chwilę zawodów.

Na meczu Marsyllia-Stade Francais najlepszym graczem okazał się, jak zwykle, napastnik drużyny portowej Andersson, dzięki któremu Marsyllia odniosła zwycięstwo. W Nicei drużyna południowa górowała nad drużyną północną z lepszą techniką i przebiegłością. Bramki dla Nicei strzelił: Grumellon, Courteaux, Cesar, a dla Lens — Stopyra w 67-ej minucie.

Racing paryski w czasie swej wizyty w Sochaux dopuścił naprzód do tego, że drużyna miejscowa prowadząca 3-0, ponieważ słynny bramkarz Rancinku Vignal został ranny w trzeciej minucie zawodów i przez znaczny okres czasu był zastąpiony w bramce przez Mustaphę. Gdy wszakże Vignal po zastryku nowokainy zdołał wrócić na boisko i zagrał w ataku, Paryżanie przyszedł do siebie i przeprowadził szereg pięknych akcji, doprowadzając do wyrównania. Bramkę wyrównującą dla Racingu strzelił Cisowski w 60-ej minucie.

W ramach rozrywek drugiej ligi najbardziej sensacyjnym było spotkanie Valenciennes z nową drużyną paryską Red Star, zakończone wynikiem remisowym 3-3. Drużyna Valenciennes udało się wyrównać w ostatniej minucie gry, dzięki strzałowi Zboralskiego, który jest powszechnie chwalebny przez prasę sportową. Z innych rozrywek tej ligi trzeba wymienić wysokie zwycięstwo Besancon nad CAP (paryskim) 7-0, oraz wygraną w Strasburgu nad Ales, 4-0. Grenoble zwyciężyła Nantes 2-0, a Lyon pobit Tulon 2-1.

MISTRZOSTWA PLYWACKIE FRANCJI

Na odbytych 31 sierpnia w basenie Tourelles w Paryżu mistrzostwach pływackich Francji, najciekawszym

spotkaniem był wyścig na 100 m, w którym na dlon przez znanego szampiona Alex Jany nad Emlente, w czasie 58" 5. Szampion olimpijski Bolt był trzeci z kolei. Natomiast za równo 200 m. Jak 400 m. wygrał słonekownik lekko Boiteux. Wyścig 1.500 m. zakończył się zwycięstwem Bernarda, a 100 m. na wznak, Bozon-1 200 m. stylem klasycznym, Lusien. Sztafeta 4 x 200 wygrał klub TOED z Tuluz, dzięki znakomitej formie Boiteux.

MISTRZOSTWA KOLARSKIE ŚWIATA

Mistrzostwa kolarskie świata na stadionie Parc des Princes w Paryżu zakończyły się zwycięstwem Szwajcara Oscara Plattner, przed Senffleben (Francja), i Derksen (Holandia). Mistrzostwa amatorskie, które odbywały się równocześnie, stały się sukcesem kolarzy włoskich, którzy zajęli dwa pierwsze miejsca. Pierwszy, Sacchi, drugi, Moretini. Na trzecim miejscu uplasował się Anglik Peacock.

W biegu na motocyklem zwyciężył Verschueren (Belgia), Niemiec Lochmann i Francuz Lemoine zajęli drugie i trzecie miejsce. Niespodzianką mistrzostw było wczesne wyeliminowanie Anglika Harris, który przez trzy lata dzierżył prym wśród zawodowych kolarzy świata.

NA KORTACH TENISOWACH ŚWIATA

Sensacją mistrzostw tenisowych Stanów Zjednoczonych, które odbywają się obecnie w Forest Hills, było wycofanie się jednego z faworytów i najlepszych tenisistów świata, Australijczyka Mac Gregora. Mac Gregor nie ukończył nawet swojego pierwszego meczu. Jak donoszą reporterzy sportowi, cierpi on od dłuższego czasu na naderwanie mięśni łożadka. Stan jego pogorszył się do tego stopnia, że był zmuszony serwować z dołu.

Pozostali faworyci Seixas, Sedgman Savitt, Fiam i Rose odnieśli zwycięstwa w swych spotkaniach bez większego wysiłku. Spośród tenisistów europejskich biorących udział w mistrzostwach, przeszli do następnego rundy: Belg Washer, Anglik Barrett oraz Belg Brichant. Wśród zwycięzców drugiej rundy znajduje się również młodzieńki Australijczyk Host, któremu znawcy tenisowi wróżą ogromną przyszłość.

Zawczasem jest jeszcze na przedwydaniu, kto zostanie tegorocznym mistrzem Stanów Zjednoczonych. Sądząc jednak po formie w pierwszych dniach rozgrywek wydaje się, że finalistami będą: Seixas i Sedgman. Ten pierwszy gra znacznie lepiej niż we wszystkich tegorocznych turniejach.

Jaroslav Drobný zdobył tenisowe mistrzostwo Dolomittów (Włochy), zwyciężając w finale Sturgessa, 6-4, 6-1, 6-2.

JESZCZE JEDEN EGIPCIANIN PRZEPLYWAŁ LA MANCHE

35-letni Saig el Arabi, urzędnik egipski, przepłynął kanał La Manche z Anglii do Francji, w czasie 17 godz. 42 minuty. Jest on jednym z niewielu pływaków, którzy przepłynęli La Manche w obydwa strony.

Dowcipy z broda

W MAŁYM HOTELU.
— Czy pan sobie życzy, by pana zbudzono jutro rano? — pyta właściciel hotelu nowoprzybyłego gościa.
— Nie, dziękuję — odpowiada gość.
— Ja się budzę sam punktualnie o 7-ej rano.
— A, to doskonale! Niech pan w takim razie zadzwoni i zbudzi naszą służbę.

DIACZEGO

Pastor przygotowuje sobie niedzielne kazanie, a jego mały synek przypatruje się uważnie pracy ojca.
— Tatusiu, czy ci Bozia dyktuje to wszystko, co ty masz powiedzieć? — Naturalnie synku.
— To dlaczego tyle z tego skreślił?

Cennik ogłoszeń

Cena ogłoszenia w dziale ogłoszeń wynosi — 250 fr. za 1 cm szerokości i 1 linijki.
Za ogłoszenie powtórzone bez zmian trzykrotnie — 20 proc. zniżki.
Za ogłoszenie powtórzone co najmniej 6-ciokrotnie — 50 proc. zniżki.
Ogłoszenia drobne — 150 fr. od wiersza.

ZA TRESK OGŁOSZENIA REDAKCJA NIE ODPOWIADA

Przenumerata we Francji:
Miesięcznie: 280 fr.
Kwartalnie: 840 fr.
Półrocznie: 1.600 fr.

Gerant Directeur: Mr F.-J. Chotard

IMPRIMERIE J. E. P.
Travail exécuté par des ouvriers syndiqués

CZARNY PUNKT OBLĘDU

Sowiecki geniusz wynalazczy wzbogacił się o nową pozycję, tym razem autentyczną i niezagrożoną przez żadne uzurpacje Zachodu. Oto komunistyczna tajna policja we Wschodnich Niemczech posiada obecnie urządzenie, wyprobowane w Mo skwie, a ułatwiające wydobycie zeń od opornych więźniów. Urządzenie nie jest na pozór proste, ale wiadomo — że właśnie najprostsze pomysły czasem najdłużej czekają na realizatorów.

Krótko mówiąc — jest to cela bez

Szybciej niż dźwięk Z WRAŻEN REKORDOWEGO PILOTA

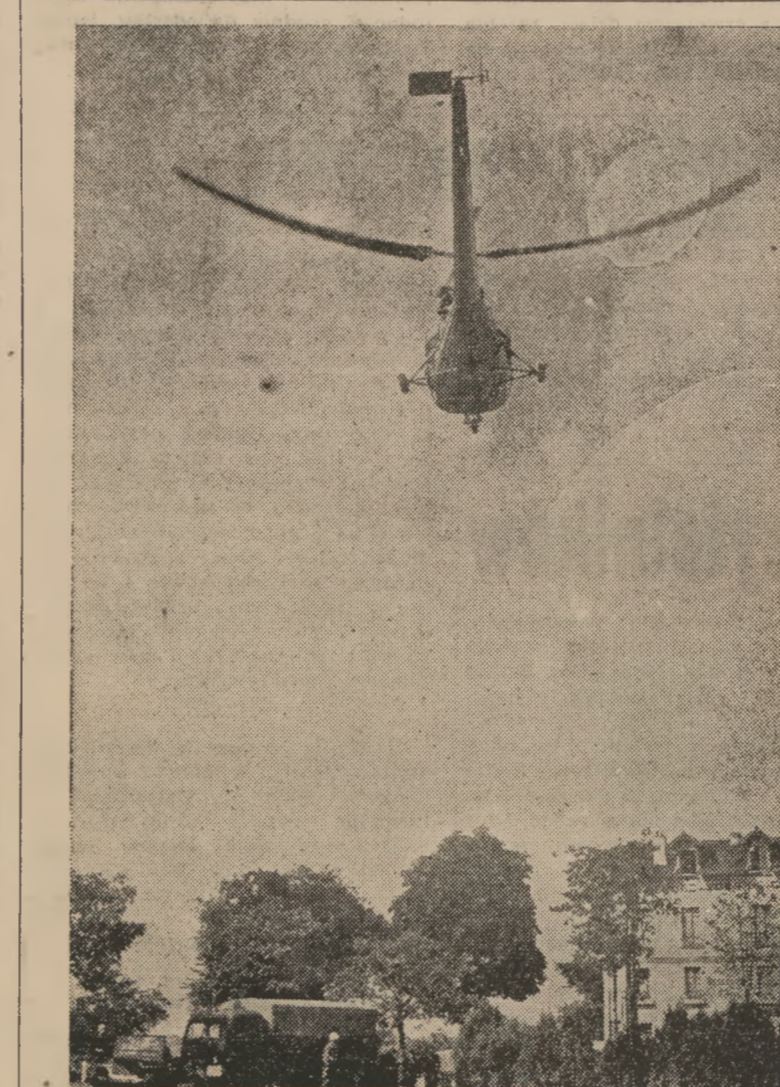
Kapitan John Cunningham był nie tylko najśmielejszym brytyjskim myśliwcem noctym podczas ostatniej wojny, ale również ostatnio tym, który „oblatywał” najszybszy myśliwiec brytyjski DP-110. Oto co opowiada:

Latanie z szybkością ponaddwukrotną nie dostarcza żadnych szczególnych wrażeń z chwilą, gdy przełamało się „barierę dźwiękową”.

Później pilot ma już normalną pracę i nawet nie odczuwa szybkości, lecając tak wysoko, że ziemi prawie nie widzi, i nie słysząc nic, ponieważ dźwięk pozostaje w tyle za samolotem.

Pilot ma trudne zadanie tuż przed osiągnięciem szybkości dźwięku (1.196,28 km na godz.) i tuż po nim. Ma bowiem wrazenie, jakby zerwała się burza, która niemiłosiernie rzuca samolotem. Wtedy trzeba wyłożyć całą uwagę, by utrzymać maszynę w kierunku, by przebić się przez mur powietrza, którego opór rośnie gwałtownie w miarę wzrostu szybkości. Obecnie trudności te zostały rozwiązane dzięki wynalazczeniu aparatu, który wyręcza pilota w jego manewrowaniu poszczególnymi jej członami.

Cunningham opowiada, że przy szybkości 900 km na godz. temperatura na skrzydłach samolotu dochodziła do 36 stopni, przy 1.280 km na godz. do 64 stopni. Nie powoduje to jednak dla aparatu żadnego niebezpieczeństwa, ponieważ temperatura zewnętrzna wynosi około 40 stopni poniżej zera.



W armii francuskiej użyto helikoptera dla regulowania ruchu wielkich kolumn wojska. Specjalny mały nisko lecący helikopter przenosi rozkazy wzdłuż wielokilometrowej kolumny i pozwala na manewrowanie poszczególnymi jej członami.

WYPADKI DNIA

65 OSOB OSKARZONYCH O NIELEGALNY HANDEL ZŁOTEM

Tribunał federalny oskarżył 65 osób o nielegalny handel złotem na ogólną sumę 500 milionów dolarów. Złotniki zakupowali złoto po cenie ustalonej w Ameryce na 35 dolarów za uncję, a sprzedawali je w Belgii, Holandii i innych krajach europejskich, gdzie cena była dwukrotnie wyższa. Na kontynencie za uzyska-

li w ten sposób gotówką zakupywali trylanty i drogocenne kamienie i przyniesli je do Stanów. Czynniki w ten sposób, bo celnicy m. i. zablożli zderzak samochodowy sporządzony z szczerzego złota i pomalowany na kolor wozu. Luny przemytnik wioził dwa kg. złota, ukryte w salaroli, lub posiadał laskę ze złota, odpowiednio pomalowaną. Złoto przemytniczo w walizkach o podwójnym dnie lub też w lalkach, których rączki i nożki wykonane były ze złota. Wśród 65 przemytników znajduje się sporo znanych osobistości ze świata jubilerskiego i złotniczego z Nowego Jorku i innych wielkich miast. Grozi im kara od 5 do 100 lat więzienia i grzywna od 10 tysięcy do 200 tysięcy dolarów.

AUTOBUS ZAPALIŁ SIĘ

Z Chile donoszą, że w autobusie, w którym znajdowało się 30 pasażerów wybuchł pożar. 10 podróżnych spało się żywcem a wielu odniosło dotliwe poparzenia.

PACJENTA Z NOZEM W SERCU PRZYWRÓCONO DO ŻYCIA

Czternastoletni chłopiec W. Schaefer wbił sobie podczas zabawy zarzewiały nóż w serce. Chłopca przewieziono do szpitala w Cella (Saksonia) gdzie przystąpiono do nacięcia i usunięcia operacji i stwierdzono, że ostrze noża dotknęło komory sercowej. W czasie zabiegu serce przestało bić, wobec czego chirurg zastosowa-

wał masaż i po dwu minutach przywrócił chłopca do życia. Chłopiec po odzyskaniu przytomności rozmawiał bez trudności z rodzicami.

POZAR W PRZETWORNI TYTONIOWEJ

W dużej przetwórni tytoniowej w Smyrnie wybuchł gwałtowny pożar, który strawił doszczętnie wszystkie budynki. Pożar rozszerzył się tak szybko, że 16 osób zginęło w płomieniach, 27 odniosło ciężkie poparzenia a 100 doznało lżejszych obrażeń.

KSIAZKI

- T. Bór Komorowski, Armia Podziemna, Cena fr. fr. 995.-
- W. Miłaszewska, Księgarnia Dąbny, Cena fr. fr. 435.-
- R. Orwid-Bullec, Jesli jutro wojna, Cena fr. fr. 1.300.-
- Z. Stypulkowski, W zawierusze dźwiękowej, Cena fr. fr. 1.150.-
- M. Wankowicz, Ziele na kraterze, Cena fr. fr. 1.150.-
- F. Wittlin, Diabeł w raju, Cena fr. fr. 720.-

„LIBELLA”
Składnica Książki Polskiej
12, rue St-Louis-en-l'île - Paris (4)
Metro : Sully-Morland albo Pont-Marie (43)

PRZEDSTAWICIELSTWA „SŁOWA POLSKIEGO”:

- PÓLNOČNA FRANCJA:** Dep. Nord i Pas de Calais — Tadeusz GONĄB, 32, rue Saint-Andre, LILLE (Nord).
 - WIELKA BRYTANIA I IRLANDIA:** Dr M. Trusz, 150, Paris Court Rd, London S. W. 5. Prenumerata: miesięcznie 8/6 kwartalnie £ 1.5.6. Egzemplarz 3 d.
 - NIEMCY:** Czesław Iarnowski, (23) Quakenbruck, Schlipphorst 2. Post-scheck konto Hannover 723-24. Prenumerata: miesięcznie 4.00DM., kwartalnie 11.00 DM.
 - SZWAJCARIA:** Ewa (Chylen) Rudenzweg 6, Zurich 9/48. Prenumerata: miesięcznie — 4.00 fr. szw., kwartalnie — 11,00 fr. szw., półrocznie — 20 fr. szw. Egzemplarz — 0,20 fr. szw.
 - SZWECJA, NORWEGIA I DANIA:** Bożysław Kurowski, Angatan 6, Lund. Prenumerata: miesięcznie 5 koron, kwart. 14 kr., półrocz. 27 kr.
 - AUSTRIA:** Kazimierz F. Knop, Salzburg 2, Maxgier Wohnsiedlung Werksstr. 13/17. Prenumerata: miesięcznie — 30 S., kwartalnie — 85 S., półrocz. — 160 S.
 - HOLANDIA:** B. Gais, Schorsmolenstraat, 9, Breda. Prenumerata: miesięcznie — 3 guld., kwartalnie — 8 guld., półrocznie — 15 guld. Egzemplarz — 16 centow.
 - KANADA:** Dr Mieczysław Sangowicz, 1273, Av. Bernard, Apt. 1, Montreal Que. Prenumerata: miesięcznie — 1,25\$, kwartalnie — 3,50\$, półrocz. — 6,50\$
- Pod tymi adresami prosimy zwracać się w sprawie prenumeraty, kółportażu i ogłoszeń.

Fortuna w znaczkach

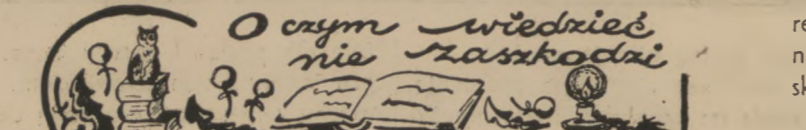
Brązowy znaczek pocztowy wydany w lutym 1839 roku wartości 1 kreuzera i znaleziony nie dawno w miejscowości Spittal w Karyntii uznany został za najstarszy znaczek pocztowy świata. Znajduje się on w rękach angielskich i pewien anonimowy nabywca złożył u notariusza 10 tysięcy szylingów australijskich za datkę, pertraktując o ostateczną cenę, która-ma wynosić 50 tys. dolarów.

W Klagenfurcie krąży pogłoski, że znaczek ma być ofiarowany królowej Elżbiecie w dniu jej koronacji.

Pismo dla ociemniałych na powielaczach

Dotychczas każdy egzemplarz pisma dla ociemniałych, oparty na systemie Braille'a, musiano wykonywać oddzielnie, jak średnio-wieczne rękopisy. Obecnie, dzięki wynalazkowi brytyjskiemu nastąpi w tej dziedzinie rewolucja.

Oto zbudowano aparat, w zasadzie będący modyfikacją popu-



O czym wiedziednie nie raskodni

larnego powielacza, umożliwiającą maszynowe sporządzanie nieograniczonej ilości kopii. Metoda polega na tym, że tekst, wykonany ręcznie alfabetem Braille'a, przenosi się przy pomocy specjalnego urządzenia elektronicznego na matrycę, którą umieszcza się w powielacz. Przez otwory w matrycy sploty na papier (który można wykorzystać z obu stron) płynie masa ze sztucznej żywicy, która zasychając tworzy na papierze wypukłe punkty. Punkty te można palcami jeszcze łatwiej nacać, niż przy dotychczasowym systemie.

Od tego wynalazku jest otwarta droga do dalszego kroku naprzód — drukarskiej maszyny dla ociemniałych.

Epokowe wynalazki

Na wystawie nowych wynalazków w Kolonii spotkać można m. in. następujące przedmioty:

rem wśród listków akacji, kominiarzą z wrytą szcztoką kominiarską i t.d.

Moda ta pojawiła się przed 80 laty, gdy absolutem politechniki ki zaczęto dawać złote pierścienie z liściem laurowym, i objęła z biegiem lat inne zawody.

Nowe zelówki za 15 minut

W Szwajcarii opatentowano aparat, który w ciągu 15 minut przykleja nowe zelówki przy pomocy promieni ultraczzerwonych. Na stopnie umieszcza się w 10 do 15 minut pod prasą i «żadna siła» ich nie oderwie. Ten sam aparat umożliwia w ciągu 3 minut zdjęcie starej zelówki.

Zawodowe pierścienie w Szwecji

Mało ludzi, poza tymi, którzy byli w Szwecji, wie, że istnieje tam obecnie 364 typów pierścieni noszonych przez mężczyzn zależnie od zawodu. I tak np. lekarz nosi pierścień z laską i węzłem Eskulapa, adwokat z wieńcem laurowym, profesor szkoły wyższej z liściem dębowym, stolarz z topo-

rem wśród listków akacji, kominiarzą z wrytą szcztoką kominiarską i t.d.

Moda ta pojawiła się przed 80 laty, gdy absolutem politechniki ki zaczęto dawać złote pierścienie z liściem laurowym, i objęła z biegiem lat inne zawody.

Nowe zelówki za 15 minut

W Szwajcarii opatentowano aparat, który w ciągu 15 minut przykleja nowe zelówki przy pomocy promieni ultraczzerwonych. Na stopnie umieszcza się w 10 do 15 minut pod prasą i «żadna siła» ich nie oderwie. Ten sam aparat umożliwia w ciągu 3 minut zdjęcie starej zelówki.

Zawodowe pierścienie w Szwecji

Mało ludzi, poza tymi, którzy byli w Szwecji, wie, że istnieje tam obecnie 364 typów pierścieni noszonych przez mężczyzn zależnie od zawodu. I tak np. lekarz nosi pierścień z laską i węzłem Eskulapa, adwokat z wieńcem laurowym, profesor szkoły wyższej z liściem dębowym, stolarz z topo-



PAN FIOLEK SZUKA SZCZĘŚCIA

SPOSÓB NA OSTRY KOCIÓWKWIK
Copyright by Opera Mnasi